

Costa Brava Girona i que amb el lema Som Cultura declarà el novembre com a mes de la cultura. L'activitat del MER va consistir en una visita a les seves dependències per tal de descobrir-ne el patrimoni i donar-hi un nou impuls gràcies a la interpretació que el grup musical Randellaires ha fet del *Cançonner del Ripollès*. En altres paraules: posar en relleu el ric patrimoni material i immaterial del museu.

Sense moure'ns del MER, el primer dia de desembre s'hi presentà el llibre *Àlbum naturalista de micologia*, del pintor i dibuixant Josep Ribot i Calpe (1888-1974). Aquesta obra (l'adjectiu *monumental* li escau d'allò més) l'autor la va anar confeccionant al llarg de pràcticament tota la seva vida artística, especialment els darrers vint anys. Està formada per 728 fitxes de bolets i 907 dibuixos plasmats seguint una tècnica mixta que combina l'aquarel·la i el guaix per destacar-ne millor les diferents textures i coloracions.

El dia 5, a la sala d'exposicions Agustí Casanova del mateix MER s'inaugurà, per tercer any consecutiu, el pessebre monumental de Toni Colomer, amb

dues particularitats: la primera, que les figures es mouen per un paisatge urbà fet a partir de diversos edificis històrics o singulars de la comarca; la segona, que l'autor planteja un joc de descoberta als visitants: trobar-hi deu caganers, cinc pixaners i una mona amagats en racons d'aquest immens pessebre.

Uns dies més tard, el dia 16, a l'Espai Art l'Abadia, a Sant Joan de les Abadesses, l'artista garrotxina Dolors Puigdemont va inaugurar l'exposició «Interconnexions, 30 anys de paper», una bella mostra composta per una quinzena de peces entre aquarel·les i pintures acríliques sobre paper, paper de cotó, paper del Japó i altres tècniques mixtes. En aquestes creacions, d'una simplicitat molt propera als principis de la filosofia zen, hi ha la voluntat, per part de l'artista, d'expressar el seu «paisatge interior i viatjar més enllà de les aparences».part de l'artista, d'expressar el seu «paisatge interior i viatjar més enllà de les aparences».

Concurs de pintura a Camprodon | I encara en el món de la creació artística, el dia 23 de desembre, a la sala de plens de l'Ajuntament de Camprodon, s'eme-

té el veredicte del jurat del I Premi de Pintura Manel Surroca - Pirineu de Girona, concurs nascut en el context dels actes de commemoració del centenari del naixement de l'artista camprodoní Manel Surroca i Claret (1917-2007). S'hi presentaren un total de quaranta-quatre obres, i de les deu seleccionades per a la fase final, el guardó va recaure en la tela *Paisatge amb neu*, del pintor de la Bisbal d'Empordà Josep Plaja. La data triada per fer pública la concessió del premi coincideix amb la dels deu anys del traspàs del pintor i escultor Manel Surroca.

Finalment, la música posa el punt final a aquesta breu crònica de les diferents activitats artísticoculturals de la comarca, amb les veus dels cors Geriona Juvenil i Cor Geriona, acompanyats per la pianista Maria Figa i sota la batuta d'Imma Pascual. L'endemà de Reis oferiren al públic assistent al Teatre Centre de la vila de les Abadesses la seva particular versió del *Conte de Nadal* de Charles Dickens, amb el títol *L'esperit del Nadal*, un concert, si se'm permet l'expressió, *teatralitzat* i de gran bellesa sonora.

GIRONINS A L'EXTERIOR

jordina ruscalleda

Celebro que fa quatre mesos que visc a Austràlia i ja n'he descobert la cara més desconeguda. Platges infinites de sorra blanca, surf, naturalesa, cangurs, coales i molts animals perillosos era el primer que em venia al cap quan pensava en el dia a dia d'aquest país. Però Austràlia és molt més. Atreu persones de tot el món pel seu estil de vida i per l'estabilitat de la seva economia, que té el rècord de vint-i-cinc anys seguits creixent, principalment gràcies al sector de l'educació (sí, pot sonar estrany que arribi a ser un negoci fonamental per a l'economia d'un país).

I és que una de les vies més fàcils per poder residir i treballar (legalment, només vint hores) a Austràlia és a través del visat d'estudiant. Aquest és el meu cas. Amb un pressupost d'uns 4.000 dòlars (uns 2.700 euros) es pot *comprar* una estada d'un any en aquest país. I escric *comprar* perquè tant es pot escollir un curs d'anglès, com anar a la universitat (el pressupost pujaria molt més) com fer un dels cursos que es venen com un cicle formatiu de

qualitat quan, en realitat, és un tràmit que es tradueix en tres hores de classe un dia a la setmana, i no sempre, ja que durant el curs hi ha diverses setmanes de vacances.

Però no només n'extreuen benefici amb el pagament a les escoles. Tots els que hem vingut a trobar noves oportunitats mentre millorem el nostre anglès estem disposats a treballar del que sigui al preu que sigui per poder mantenir el nivell de vida d'aquí. Una cervesa sol costar uns 8 dòlars (5,30 euros) i el sou mínim legal és de 17 dòlars (11 euros) l'hora. Ara bé, com a molts altres països, aquí també es mou el calé negre i molts treballen per un sou molt inferior.

Gaudir de tot el que ofereix Austràlia té un preu elevat però val la pena, encara que estigui molt lluny de Girona. I més perquè no soc l'única gironina ni l'única catalana: de fet som molts els qui contribuïm activament a l'economia del país. Acabo de començar un curs de màrqueting i m'he adonat que Austràlia n'és un dels millors exemples.